

SIMION MEHEDIŢI – PROFESOR AL PROFESORILOR ŞI ROMÂN AL ROMÂNILOR

Filofteia REPEZ¹

filofteiarepez@yahoo.com

MOTTO: „Nimeni nu trăieşte o eternitate, ci abia o clipă, iar a nimeri rostul cel mai înalt al clipei cu care treci prin lume e cea mai mare artă şi cel mai adânc izvor de bucurie pentru anii maturi, când începe vremea socotelilor definitive.”

(Simion Mehedinţi²)

ABSTRACT: Simion Mehedinţi (1868–1962) is part of the creators of knowledge disciplines in their modern form reached following the fulfilment and development of political ideal to gain the national unity. His professional activity lasts over the years owed to his particular achievements. He is creator and father of Romanian geography, real professor for professors by his remarkable contribution in the education of teenagers in the spirit of national values, traditions and culture. Simion Mehedinţi was also known by other manifestations and preoccupations offering the statuses of academician, politician and statesman. In the Romanian culture, his opera is sustainable and therefore proving its creator ability to achieve syntheses in diversified fields as: philosophy, geography, ethnography, history and literature. He was also correspondent member of Romanian Academy since 1908 and title member since 1915. Simion Mehedinţi following the instalment of communism was marginalized much time. But the savant still works until he died and left to his predecessors an impressive knowledge and a significant example to follow. This modest article intends to be a tribute to Simion Mehedinţi – human, professor, savant, and patriot.

---

¹ Colonel conf. univ. dr., Facultatea de Securitate şi Apărare; membru titular al Diviziei de Istoria Ştiinţei a CRIFST al Academiei Române.

² Simion Mehedinţi, *Poporul*, ediţie îngrijită, studiu introductiv, note şi comentarii de Constantin Schifirneţ, Editura Albatros, Bucureşti, 2002, p. 191.

KEYWORDS: Simion Mehedinți, geography, creator, contribution, nation, reconnaissance.

Din Soveja la Leipzig

Simion Mehedinți s-a născut la data de 18 octombrie 1868 în satul Soveja, cel mai mare sat din județul Putna (actualul județ Vrancea), situat într-o mică depresiune în susul văii Șușița, la poalele munților Zboina Neagră, care aveau 1.390 m, și Țiua Golașă, puțin mai scund, munți plini cu păduri de brazi și fagi. Despre populația acestui sat, Victor Tufescu³ afirma că era o populație emigrantă, venită din satele Rucăr și Dragoslavele, din cauza presiunii exercitate de unii boieri și de fiscalitatea exagerată. La vremea venirii pe lume a lui Simion Mehedinți, Soveja se prezenta ca o „așezare plăcută, cu mici loturi cultivate în zona dealurilor și, mai cu seamă, cu pășuni care coboară pînă-n marginea satului”⁴.

Părinții au fost Neculai și Voica (Guriță) Mehedințu. Tatăl a fost dascăl la biserica satului (nu a ajuns preot pentru că în sat nu era decât o singură parohie); mama provenea dintr-o familie fruntașă a satului. Neculai și Voica au avut împreună 11 copii, din care 7 au murit de vărsat – teribila molimă care bântuia în secolul al XIX-lea înainte de introducerea vaccinului obligatoriu. Cei patru frați rămași în viață au fost: Neculai, cel mai mare – seminarist la Cetatea Albă și preot la Păunești, comună situată în părțile Adjudului; Marina sau „tușa preoteasă”, o femeie deosebit de vrednică și inteligentă, care a fost cea mai apropiată de Simion, și căsătorită cu preotul Constantinescu; Ion, penultimul dintre frații rămași în viață – preot la Soveja, și Simion, cel mai mic dintre frați – întemeietorul geografiei române moderne. Mama a murit pe când Simion avea nouă ani; imaginea mamei sale moarte a rămas „întipărirea în firea copilul a unei tainițe de sfîciune în fața loviturilor vieții”⁵.

Primele trei clase le-a urmat în satul natal, iar clasa a patra în localitatea Vidra, unde era o școală de tip urban cu mai mulți profesori (școala din sat nu avea decât trei clase) și „unde se adunau copiii frunțașilor din toată Vrancea”⁶.

³ Victor Tufescu, *Simion Mehedinți – viața și opera*, Editura Enciclopedică, București, 1994, p. 10.

⁴ *Ibidem*, p. 11.

⁵ *Ibidem*, p. 14.

⁶ Simion Mehedinți, *Premise și concluzii la Terra*, ediția a II-a, Editura Viața Românească, București, 1998, p. 22, apud. Costică Neagu, *Simion Mehedinți – bibliografie*, Editura Terra, Focșani, 2003, p. 3.

În copilărie, mergea cu vitele la păscut, se juca, zburda prin poienile codrilor ce înconjurau satul natal. Lumea copilăriei a săpat adânc în sufletul micului Simion; imaginea satului natal „*l-a urmărit ca pe nimeni altul, lăsând chiar cu limbă de moarte să fie dus în cimitirul alor săi, din Soveja*”⁷.

După moartea tatălui (în anul 1885 sau 1886) a trecut un an-doi de la o școală la alta, după dorința rudelor care îl îngrijeau. Așa se face că de la seminarul din Roman, unde a urmat 4 ani, trece la Seminarul Central de la București – 1 an, de acolo la Liceul Unirea din Focșani – 1 an, apoi la Liceul Sfântul Sava din București – 3 ani (1886–1889, clasele VI–VIII). Aceste dese schimbări nu l-au dezorientat, ci l-au ajutat pe elevul „*sînguincios și necontenit dornic de a se instrui*”⁸ să compare și să diferențieze valoarea profesorilor. Așa de exemplu, de la Seminarul Central din București, vorbele profesorului de latină Constantin Georgian răscoleau sufletul școlarului Simion; profesorul de matematică Savel Rahtivan, de la Liceul din Focșani, a trezit în inima lui dragostea de algebră; profesorul de filozofie D. Laurian, de la liceul Sfântul Sava din București, le vorbea de psihologie, de logică și de morală cu vorbe de toate zilele, ca un părinte care sta la taifas cu familia sa, aducând vorba deseori de întâmplări personale.

După bacalaureat, obține o bursă la Școala Normală Superioară, o instituție creată după modelul celei de la Paris, condus de Alexandru Odobescu, profesor „*care arăta o mare înțelegere pentru tinerii meritoși*”⁹. Această școală asigura condiții excelente de trai (inclusiv o uniformă elegantă, constând din redingotă neagră cu frunze de palmier academice pe revere), cursuri de limbi străine, de muzică, de dans și scrimă, precum și bilete în permanență la spectacolele de teatru și la concerte. Alexandru Odobescu, profesor de arheologie la Universitatea din București, devine pentru tânărul Simion Mehedinți, un model de exprimare aleasă, firească, fără zorzoane, pe care l-a folosit în scrierile sale, și de la care primește îndemnul de a studia geografia.

La vârsta de 24 de ani termină studiile universitare cu mențiunea „*magna cum laude*”, teza sa de licență având titlul „*Ideile lui J.J. Rousseau asupra educației*”, o lucrare foarte bine apreciată de Titu Maiorescu. Cum la liceul din Focșani s-a ivit o catedră de istorie liberă, Simion Mehedinți s-a hotărât să predea istoria.

⁷ Costică Neagu, *op.cit.*, p. 3.

⁸ Victor Tufescu, *op.cit.*, p. 16.

⁹ *Ibidem*, p. 19.

Cum nimic nu este întâmplător, la îndemnul profesorului Alexandru Odobescu s-a înscris și a obținut o bursă la Societatea Română de Geografie pentru a studia la Paris din anul 1893. Pentru că la Sorbona se predau cursuri de geografie regională, respectiv geografia coloniilor franceze, Simion Mehedinți ajunge la École Normale Supérieure, unde l-a întâlnit pe marele geograf francez Paul Vidal de la Blanche. Acesta l-a sfătuit pe tânărul venit să descopere tainele geografiei să își continue studiile la Berlin, unde școala geografică se afla cu mulți pași înaintea, datorată activității lui Alexander von Humboldt și Karl Ritter.

Întâlnirea cu etnograful Adolf Bastian, fondatorul celebrului muzeu Völkermunde, i-a deschis calea spre o altă știință-pivot pentru istorie – *geografia* și pentru pedagogie – *etnografia*, și l-a determinat să își continue studiile la Universitatea din Leipzig.

Un puternic surmenaj datorat încordării intelectuale l-a obligat să întrerupă studiile doi ani, începând cu martie 1896. Pentru a se trata merge într-o stațiune climaterică din Elgersburg (Germania), apoi, în vacanța de vară, în Munții Alpi. Oboseala s-a manifestat tot mai accentuat, ceea ce l-a determinat să se reîntoarcă în țară, în satul natal, unde îl găzduiește și îl îngrijește timp de doi ani sora Marina.

Se înapoiează la Leipzig în anul 1898, unde își reia pregătirea tezei de doctorat sub îndrumarea lui Friedrich Ratzel.

Anul următor (1899) susține teza de doctorat cu titlul „Über die Kartographische Induktion” („Inducția cartografică”), o lucrare despre hartă – instrumentul fundamental de cercetare în geografie, publicată în același an la Leipzig. Obține calificativul „suma cum laude”, fiind felicitat de corpul profesoral.

În martie 1899, Societatea Geografică Română anunță succesul tezei de doctorat susținută de Simion Mehedinți la Leipzig și propune înființarea cursurilor universitare de geografie. Propunerea a fost susținută cu căldură și de Titu Maiorescu, care obținuse crearea la Universitatea din București a primei catedre de geografie. La 17 mai 1900, Simion Mehedinți a fost numit profesor suplinitor la catedra nou înființată; la 3 noiembrie același an are loc deschiderea festivă a cursului său universitar de geografie cu prelegerea „Obiectul și definițiunea geografiei”, la care a asistat și Titu Maiorescu; anul următor (1901) este numit profesor agregat, iar peste doi ani (1903) profesor titular.

Câteva dintre contribuțiile lui Simion Mehedinți la dezvoltarea geografiei

Retragerea la Soveja, în mediul copilăriei sale, l-a ajutat foarte mult în conturarea ideilor care i-au marcat viitoarea formație științifică. Aici „a cernut materialul adunat până atunci și a sistematizat ideile pentru stabilirea postulatelor geografiei ca știință. În satul său de baștină a primit primul impuls pentru geografie. Gândirea lui pornește de la contextul local spre scara globală”¹⁰.

Lui Simion Mehedinți i se datorează organizarea învățământului geografic românesc de toate gradele și reorganizarea Societății Române de Geografie. Căile preconizate de Simion Mehedinți în educarea gândirii geografice au fost: seminarul – ca modalitate de inițiere în geografie pentru începători; colocviul lunar pentru comunicările celor bine pregătiți și loc de întâlnire al profesorilor tineri de geografie și de discipline înrudite; cărțile didactice; congresul de geografie, în scopul deprinderii profesorilor cu o metodă nouă de predare în locul celei a memorizării. Împreună cu Hortensia Buzoianu, profesoară la Botoșani, a organizat primul congres al profesorilor de geografie la Iași, care a avut o tematică bogată, din care amintim: locul geografiei între științe și însemnătatea ei educativă, definiția geografiei, corelarea geografiei cu alte științe, problema reunificării terminologiei geografice, metodele de predare, lecturile geografice, problema excursiilor.

Această manifestare importantă, începută în anul 1904 (la Iași) a continuat (cu unele întreruperi), sub președenția lui Simion Mehedinți, până în anul 1937 (la Turnu Severin).

La inițiativa lui Spiru Haret, redactează, din anul 1901, manuale de geografie pentru toate clasele. Aceste manuale erau elaborate într-o limbă accesibilă tuturor școlărilor și însoțite de schițe cartografice și de bucăți de lectură, „cu gândul să lege de amintirea copiilor numai fapte întemeiate pe raționament, iar nu material mnemotehnic mort”¹¹.

Suștinerea primului curs universitar de geografie de către Simion Mehedinți la 3 noiembrie 1900, a însemnat pe plan național actul de naștere al geografiei.

¹⁰ Gheorghită Geană, *Un sistem operațional de filosofie a culturii*, studiu introductiv la S. Mehedinți, *Civilizație și cultură*, Editura trei, București, 1999, p. 7, apud. Simion Mehedinți, *Poporul*, ediție îngrijită, studiu introductiv, note și comentarii de Constantin Schifirneț, Editura Albatros, București, 2002, p. X.

¹¹ Gheorghită Geană, *op.cit.*, p. 16, apud. Simion Mehedinți, *op.cit.*, p. XII.

Prezent la această susținere, profesorul Nicolae Orghidan (1881–1968), pe atunci student în primul an nota următoarele: „*La ora fixă apărui pe ușă un bărbat tânăr, zvelt, care se îndrepta spre catedră cu pași ușori și siguri. Avea înfățișarea distinsă a unui adevărat intelectual... Începu să vorbească liber cu o remarcabilă ușurință, fără sfiala obișnuită a începătorilor. Își urmărea firul ideilor cu o logică strânsă, ce captiva atenția ascultătorilor. Folosea o limbă literară aleasă, ocolind pe cât putea neologismele. Nu lipseau figurile de stil puse ici, colo, la loc potrivit...*”¹².

Grație lui Simion Mehedinți, geografia a fost ridicată de la statutul de știință memotehnică și enumerativă la rangul de știință explicativă, trecând „*la o generalizare a particularului și la o esențializare a generalului*”¹³.

Dintre lucrările sale care au pus bazele acestei discipline amintim: „Problemele geografiei contemporane ca știință despre Cosmos” (1900); „Eterogenitatea celor patru sfere” (1900); „Asupra obiectului geografiei. Definițiunea ei” (1901); „La géographie comparée d’après Ritter et Peschel (1901); „Antropogeografia și întemeietorul ei Fr. Ratzel” (1904); „Introducere în studiul geografiei” (1904).

Opera sa fundamentală rămâne „Terra – introducere în geografie ca știință”. Apărută în două volume, la Editura Națională S. Ciornei, București, lucrarea cuprinde cinci părți (1.203 pagini), în care profesorul de geografie Simion Mehedinți pornește de la stabilirea obiectului și definirea acestei discipline, întrucât a constatat că „*însăși variația numelui* (geografia a avut și alte denumiri, de pildă geognosie, geologie, geofizică, geomorfologie, fisiografie, geografie generală) *dă la iveală nesiguranța geografilor cu privire la sfera științei lor*”¹⁴. Continuă cu prezentarea metodei cercetării geografice, pornind de la premisa că „*geografia, ca știință descriptivă trebuie să prezinte fenomenele telurice sub aspectul unui sistem natural, încât să vedem obiectele alezate, pe cât e posibil, după aceleași principii, pe care natura le-a urmat la*

¹² N. Orghidan, *Școala Geografică Românească formată de Simion Mehedinți*, în: S. Mehedinți, *Opere alese*, Editura Științifică, București, 1967, p. 68, apud. Costică Neagu, *Simion Mehedinți – spirit enciclopedic*, p. 14, articol publicat în Revistă de informare, analiză, cultură și opinie geografică, *Geograful* nr.4 din 2012.

¹³ Ioan Ianoș, *Simion Mehedinți precursor al teoriei generale a sistemelor*, în B.A.S.M., nr. 7, Editura Terra, Focșani, 2003, pp. 16–18, apud. Costică Neagu, *Simion Mehedinți – spirit enciclopedic*, p. 18, articol publicat în Revistă de informare, analiză, cultură și opinie geografică, *Geograful* nr.4 din 2012.

¹⁴ Simion Mehedinți, *Terra – introducere în geografie ca știință*, vol.I, Editura Națională S. Ciornei, București, 1931, p. 8.

*producerea lor*¹⁵; apoi cu prezentarea mijloacelor cercetării geografice (cum ar fi: observarea geografică și descrierea geografică), cu descrierea fiecărui înveliș planetar (atmosfera, hidrosfera, litosfera și biosfera); încheie cu clasificarea fenomenelor (o operație apreciată ca fiind grea, întrucât presupune inducție, adică un element subiectiv), și cu legile geografice.

Potrivit savantului român „*geografia este știința care cercetează relația dintre masele celor patru învelișuri ale planetei, atât din punct de vedere static, cât și din punct de vedere dinamic*”¹⁶.

În Conferința ținută la Brașov pe data de 15 ianuarie 1933, sub titlul „Contribuția românească la geografia contemporană”, aduce elogiul Regelui Carol I, fost discipol al geografului Karl Ritter, care îndată ce a sosit în țara noastră a cerut Institutului Cartografic al armatei scoaterea țării din necunoscut prin elaborarea hărților topografice, și reamintește că dorința sa, prin apariția lucrării mai sus amintite („Terra – introducere în geografie ca știință”) a fost „*să prezinte o încercare de geografie științifică, sistematizată după criterii pur obiective, potrivit cu datele contemporane*”¹⁷.

Geografia a fost abordată de savantul român în legătură strânsă cu alte discipline, precum: istoria, etnografia, pedagogia. În acest sens reprezentative sunt numeroase dintre lucrările sale, dintre care enumerăm: „Insula Șerpilor” (1893); „Aplicări antropogeografice în sfera etnografiei, istoriei și altor științe” (1910); „Chestia orientală din punct de vedere geografic și etnografic” (1914); „Observări asupra Dobrogei” (1920); „Dacia pontică și Dacia carpatică” (1928).

Grație lui Simion Mehedinți, geografia a devenit, dintr-o disciplină care solicita mult memoria, o disciplină atractivă, vie și cu reale valențe formative.

Prin contribuția adusă, Simion Mehedinți aduce un plus valoare bazei gândirii geopolitice românești. Gândirea geopolitică a savantului român avea ca nucleu geopolitica națiunii și a statului național român; se remarcă prin caracter pur defensiv, axat pe apărarea pământului și neamului românesc¹⁸. Dintre lucrările sale importante în acest domeniu, amintim:

¹⁵ *Ibidem*, p. 69.

¹⁶ Simion Mehedinți, *Terra – introducere în geografie ca știință*, vol.II, Editura Națională S. Ciornei, București, 1931, p. 1163.

¹⁷ Simion Mehedinți, *Contribuția românească la geografia contemporană*, conferință ținută la Brașov (15 ianuarie 1933), Așezământul tipografic „Datina Românească”, Vălenii-de-Munte, 1933, p. 26.

¹⁸ Dragoș Frăsineanu, *Geopolitica*, Ediția a II-a, revăzută și adăugită, Editura Fundației

„Chestia orientală, din punct de vedere geografic și etnografic” (1914), ulterior reluată sub titlul „România la marginea continentului. O problemă geopolitică românească și europeană” (1941); „Frunteria României spre Răsărit” (1941); „Le paix et le peuple roumain” (editată în 1927 și 1944); „Ce este Transilvania?” (1940).

Meritele sale profesionale au fost recunoscute prin alegerea sa, la data de 8 martie 1905, în calitate de membru al Societății Geografice Române¹⁹, membru corespondent al Academiei Române în anul 1908 și membru plin al Academiei Române în anul 1915.

La data de 30 martie 1927, scindează Catedra de geografie pe care a condus-o de la înființare (din anul 1900), în una de Geografie generală (metodologie, antropogeografie și etnografice), la care își continuă activitatea, și una de Geografie fizică, care a fost încredințată, din anul 1929, profesorului George Vâlsan.

Nu trebuie să uităm că după dorința părintelui geografiei românești, sediul Institutului de Geografie din București se găsește în casa Mehedinți, situat pe strada Dimitrie Racoviță, nr. 12 – casă dotată, cumpărată din zestre soției sale.

Simion Mehedinți – profesor al profesorilor

Prelegerea susținută, în data de 1 februarie 1929, în sala de conferințe a Universității din Cluj a fost un succes deosebit, care a determinat tipărirea pentru a „sluji ca punct de plecare pentru eventualele discuții asupra reformei învățământului superior”²⁰.

Pornind de la o frază simplă, dar cu adâncă substanță – atâta valorează un popor, cât prețuiește profesorul – Simion Mehedinți susține necesitatea unei pregătiri pedagogice distincte, care nu se poate obține în același timp cu formarea profesională. În acest sens, a propus ca absolvenții care doreau să devină profesori să urmeze o pregătire pedagogică separată, în urma căreia titlul de profesor să se adauge la cel de inginer, geograf,

România de Măine, București, 2007, p. 54.

¹⁹ Înființată la data de 15 iunie 1875, în prezența Domnitorului Carol I și recunoscută prin legea adoptată de Parlament în anul 1897, promulgată prin Decretul Regal nr. 588/1897 ca „Societate cu personalitate morală și instituție de utilitate publică”. Sursa: <http://www.terramagazin.ro/index.php/2013/07/societatea-de-geografie-din-romania-inaltul-patronaj-al-majestatii-sale-regele-mihai-al-romaniei/>, accesat la data de 25 martie 2015.

²⁰ Simion Mehedinți, *Profesorul – temelia tuturor reformelor școlare*, Editura Libăriei SOCEC&Co., S.A., București, 1929?, p. 3.

literat, agronom etc. Pedagogia, ca disciplină științifică are, din punctul de vedere al pedagogului român, „o mare însemnătate”²¹, și, tocmai de aceea, pregătirea viitorilor educatori ar trebui să fie în sarcina unei instituții speciale (Seminarul Normal Superior). „Grozavă eroare, apreciază profesorul Simion Mehedinți, să trimiți ca educator pe un tânăr pe care nu l’ai educat prealabil și nici nu știi măcar dacă este educabil; apoi să încredințezi unui astfel de „profesor” tocmai sarcina cea mai grea dintre toate: **alegerea și îndrumarea copiilor unui neam, în așa chip, încât fiecare să-și poată desvolta până la **optimum** însușirile cele mai de folos pentru viața sa individuală, precum și pentru viața poporului din care s’a născut!**”²².

Prin susținerea primului curs universitar, Simion Mehedinți a reliefat vocația sa de profesor. Prezent, Nicolae Orghidan, un discipol al său, continua, descriind acel moment, astfel: „...De la prima frază se stabili contactul între sală și vorbitor, care plin de vioiciune își urmărea firul ideilor cu o logică strânsă ce captiva atenția ascultătorilor. ... Cine a asistat, pentru prima dată, la o oră de curs a profesorului Simion Mehedinți se simțea îndemnat să-l asculte în continuare, chiar dacă nu avea geografie printre obiectele de examen”²³.

O contribuție importantă adusă la dezvoltarea practicii educaționale, prin care Simion Mehedinți a arătat calitatea de pedagog, a reprezentat-o excursiile, precum și congresele profesorilor de geografie, care nu se limitau doar la difuzarea unor informații specifice disciplinei geografice, ci constituiau prilej de dezbateri cu privire la programele de învățământ, desfășurarea lecțiilor sau probleme de metodică.

În activitatea pedagogică, noțiunea de muncă a devenit pentru profesorul Simion Mehedinți un fir roșu călăuzitor. Numărul mare de lucrări scot la iveală calitatea sa de teoretician al educației; amintim, în acest sens, „Către noua generație” (1929); „Altă creștere – Școala Muncii” (1919, reeditată de șape ori până în anul 1941); „Școala română și capitalul biologic al poporului român” (1927); „Trilogii. Știința – Școala – Viața. Cu aplicări la poporul român (1940); „Metodă și metodică” (1941). În concepția lui Simion Mehedinți, munca era emblematică pentru om și societate; munca adevărată trebuia să posede câteva însușiri: să fie științifică, să fie liberă, să fie creatoare, să se bazeze pe o judecată dreaptă. „A

²¹ *Ibidem*, p. 23.

²² *Ibidem*, p. 6.

²³ Luminița Drăghicescu, *Simion Mehedinți – teoretician al educației*, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București, 2009, p. 7.

*munci intens și științific trebuie să fie deci pentru noi un postulat zilnic, cu care să ne deprindem chiar din copilărie*²⁴ – un sfat al profesorului Simion Mehedinți demn de urmat.

Pentru Simion Mehedinți, darul de preț pe care trebuie să îl dețină educatorul este acela „*de a pătrunde în sufletul învățăceilor*”, pentru că „*educatorul este întâia unitate de măsură a valorilor*”²⁵. Nu uita să propovăduiască în activitatea profesională iubirea, darul cel mai de preț de la Dumnezeu, având convingerea că „*numai iubirea pentru alții ne poate învăța cum să ne iubim pe noi înșine*”²⁶.

Cei 38 de ani de profesorat la catedra de geografie, la care se adaugă lucrările de teoria educației, legile promovate sau legătura permanentă cu generația nouă sunt fapte concrete care dovedesc vocația sa de educator.

Ascultându-și vocația și destinul în geografie, Simion Mehedinți a ajuns ceea ce voia Titu Maiorescu – „*profesorul profesorilor*”²⁷.

Simion Mehedinți – român al românilor

Partea din activitatea profesională a lui Simion Mehedinți a fost dedicată problemelor statului și națiunii române.

Potrivit lui Simion Mehedinți, indiferent de mărimea ei, fiecare națiune are dreptul să pășească pe arena internațională și să contribuie la progresul omenirii. Poziția de susținere a națiunilor mici de către Simion Mehedinți în cadrul Societății Națiunilor a fost bine apreciată, dovedind o atitudine progresistă din anii respectivi²⁸.

Despre poporul român susține cu tărie că va fi mântuit numai prin muncă și moralitate: „*Neamul românesc nu va putea birui greutățile de azi, decât muncind mai mult și mai bine decât cei care îl dușmănesc, și întrecându-i prin moralitate*”²⁹.

²⁴ *Ibidem*, p. 158.

²⁵ Simion Mehedinți, *Profesorul – temelia tuturor reformelor școlare*, Editura Libăriei SOCEC&Co., S.A., București, 1929, p. 8.

²⁶ Luminița Drăghicescu, *op.cit.*, p. 209.

²⁷ Simion Mehedinți, *Poporul*, ediție îngrijită, studiu introductiv, note și comentarii de Constantin Schifirneț, Editura Albatros, București, 2002, p. X.

²⁸ Emil Băldescu, *Simion Mehedinți, gânditor social-politic și pedagog*, Editura Științifică, București, 1969, p. 27.

²⁹ S. Mehedinți-Soveja – *Altă creștere. Școala muncii*, ediția a VIII-a, Editura Viața Românească, București 1997, p. 30, apud. conf. univ. dr. Costică Neagu, *SIMION MEHEDINȚI – spirit enciclopedic*, p. 15, articol publicat în Revistă de informare, analiză, cultură și opinie geografică, *Geograful* nr.4 din 2012.

Trebuie amintit faptul că pe timpul studiilor universitare de la Facultatea de Litere și Filosofie din perioada 1889–1892 a desfășurat o bogată activitate în cadrul „Ligii pentru unitatea culturală a românilor”, din comitetul căreia făcea parte. Ca parte a activității acestei Ligi, Simion Mehedinți a susținut, alături de alte personalități remarcante ale vieții noastre culturale (Barbu Ștefănescu Delavrancea, Constantin Rădulescu-Motru, Nicolae Iorga) conferințe despre continuitatea și unitatea poporului român.

În ceea ce privește vechimea pe aceste locuri, Simion Mehedinți susține că „poporul român este geto-dac și unul dintre cele mai vechi popoare ale Europei, cu toată altoirea romană, startul vechi durează și după colonizarea Daciei”³⁰.

În lucrările sale face referire cu mândrie la marile personalități ale poporului român, precum Mihai Eminescu, Mihai Kogălniceanu, Titu Maiorescu, Spiru Haret. „Un Mihai Kogălniceanu sau Titu Maiorescu ar fi fost podoaba oricărui parlamentar european”³¹. Nu uită să sublinieze, în lucrările sale, caracterul pașnic al poporului român, care s-a dovedit prieten de nădejde al popoarelor din Peninsula Balcanică (albanezi, bulgari, greci, sârbi), și nevoia de a insista pe cunoașterea trecutului nostru.

***

Promotor al științei pe plan național și internațional, Simion Mehedinți a contribuit hotărâtor la delimitarea obiectului de studiu al geografiei, precizându-i statutul în sistemul științific, determinând legile care o guvernează, categoriile geografice și metodele geografice de cercetare. În același timp, problemele geografiei au fost corelate cu informații specifice altor discipline, precum istoria, filosofia, etnografia.

Activitatea sa de profesor a fost permanent însoțită de activitatea științifică, concretizată în scrieri geografice, pedagogice, literare, etnografice sau filosofice.

Pedagog, academician, un creștin autentic, Simion Mehedinți va rămâne în patrimoniul nostru național ca un **profesor al profesorilor** și un **român al românilor**. Exemplu său personal și profesional, dar și vorbele sale trebuie să devină un moto pentru fiecare generație.

³⁰ Simion Mehedinți, *Vechimea poporului român și legăturile lui cu elementele alogene*, p. 22, apud. Emil Băldescu, *op.cit.*, p.45.

³¹ Simion Mehedinți, *politica de vorbe și omul de stat*, p. 223, apud. Emil Băldescu, *op.cit.*, p.52.

Bibliografie:

- [1] Bâldescu, Emil, Simion Mehedinți, gânditor social-politic și pedagog, Editura Științifică, București, 1969.
- [2] Drăghicescu, Luminița, Simion Mehedinți – teoretician al educației, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București, 2009.
- [3] Frăsineanu, Dragoș, Geopolitica, Ediția a II-a, revăzută și adăugită, Editura Fundației România de Mâine, București, 2007.
- [4] Neagu, Costică, Simion Mehedinți – biobibliografie, Editura Terra, Focșani, 2003.
- [5] Mehedinți, Simion, Profesorul – temelia tuturor reformelor școlare, Editura Libăriei SOCEC&Co., S.A., București, 1929?
- [6] Mehedinți, Simion, Terra – introducere în geografie ca știință, vol.I, Editura Națională S. Ciornei, București, 1931.
- [7] Mehedinți, Simion, Terra – introducere în geografie ca știință, vol.II, Editura Națională S. Ciornei, București, 1931.
- [8] Mehedinți, Simion, Contribuția românească la geografia contemporană, conferință ținută la Brașov (15 ianuarie 1933), Așezământul tipografic „Datina Românească”, Vălenii-de-Munte, 1933.
- [9] Mehedinți, Simion, Poporul, ediție îngrijită, studiu introductiv, note și comentarii de Constantin Schifirneț, Editura Albatros, București, 2002.
- [10] Tufescu, Victor, Simion Mehedinți – viața și opera, Editura Enciclopedică, București, 1994.
- [11] *** Geograful, Revistă de informare, analiză, cultură și opinie geografică nr.4 din 2012.